

Vážení rodiče a milé děti ze třídy Žabiček,

opět Vás vítáme v naší školičce "na dálku". Nejdříve Vám připomenu naši poslední vycházku k nádraží. To byla zima a byl sníh. Pozorovali jsme vrány na stromě. Dnes je zima už pryč, sníh je pryč a ze země vyrůstají první jarní kytičky. A co vrány? Sedí pořád na stromě? To lehce zjistíte, když se půjdete ke stromu podívat.

Tento týden máme pro Vás přichystáno nové téma "Jarní pohádka".

Přejeme Vám, ať Vás doma naše jarní pohádka pobaví a potěší.

Vaše paní učitelky:

Mgr. Marcela Látalová

Veronika Siegelová, zástupkyně ředitele pro MŠ

TÝDEN: 22. - 26. 3. 2021

TÉMA: JARNÍ POHÁDKA

Den	Vzdělávací nabídka	Činnosti
22. 3. 2021	Rozvoj zrakové a sluchové paměti, koncentrace pozornosti	Básnička "Šel medvídek na procházku", procházka s hledáním sedmikrásky v trávě
23. 3. 2021	Grafická činnost	Nácvik uvolňování ruky, nácvik průpravné kresby kytičky
24. 3. 2021	Poslech čtené pohádky	Pohádka "Jak Křemílek a Vochomůrka zasadili semínko" s povídáním nad přiloženými ilustracemi z knihy
25. 3. 2021	Ekologicky motivovaná herní aktivita	Hra se semínky, uspořádání semínek do tvaru sluníčka na předkresleném podkladu
26. 3. 2021	Společná aktivita nejrůznějšího zaměření	Cvičeníčko jóga - zvoneček

Příloha 1, 2 - dvě fotografie, připomínající naši zimní vycházku k nádraží

Pondělí: Příloha 3 - Básnička "Šel medvídek na procházku, uviděl tam sedmikrásku, sedmikráska hezká, medvídek si tleská"

Úterý: Příloha 4 - Nacvičujeme uvolňování ruky, vždy krátce před začátkem kreslení. Dítě drží v ruce tužku /jako když kreslí/ a nejprve udělá ve vzduchu několik kruhů celou paží, potom v sedě krouží pouze předloktím a rukou si může paži podepírat druhou rukou. Nejprve nad loktem, potom před zápěstím. Důležité je, aby pohyby nebyly křečovitě, ale volné. Maminka nebo tatínek cvičí společně s dítětem, mohou to brát jako krátkou veselou zábavu. Potom dítě může pouze uvolněně čárat velké kroužky - předkreslené - na papír velkého formátu, opakovaně. Postupně může zkoušet obtahovat předkreslené menší oválné tvary - dle přiloženého nákresu - do výsledného obrazu kytičky. Chválíme dítě nejen za dobrý výkon ale především za snahu. Jsme trpěliví, nespěcháme.

Středa: Příloha 5 - 11 - Pohádka "Jak Křemílek a Vochomůrka zasadili semínko" s ilustracemi. Během četby si s dítětem prohlížejte obrázky. Dítě si text spojuje s obrázkem, lépe si uvědomuje obsah přečteného a bude se k pohádce rádo vracet.

Čtvrtek: Příloha 12 - Ekologicky motivovaná herní aktivita

Pátek: Příloha 13 - Cvičeníčko jóga - zvoneček

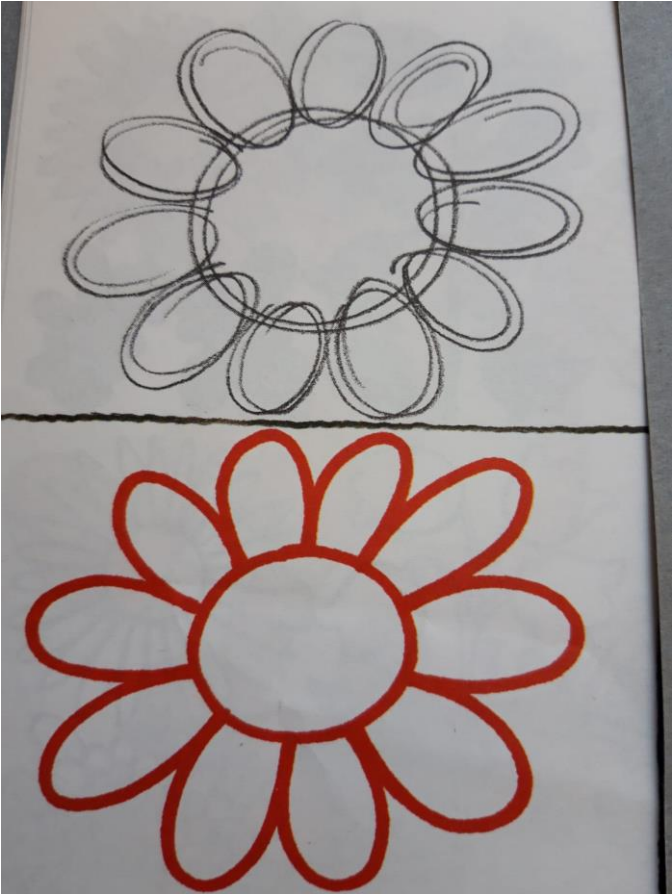
Příloha 1, 2

Příloha 3

Příloha 4

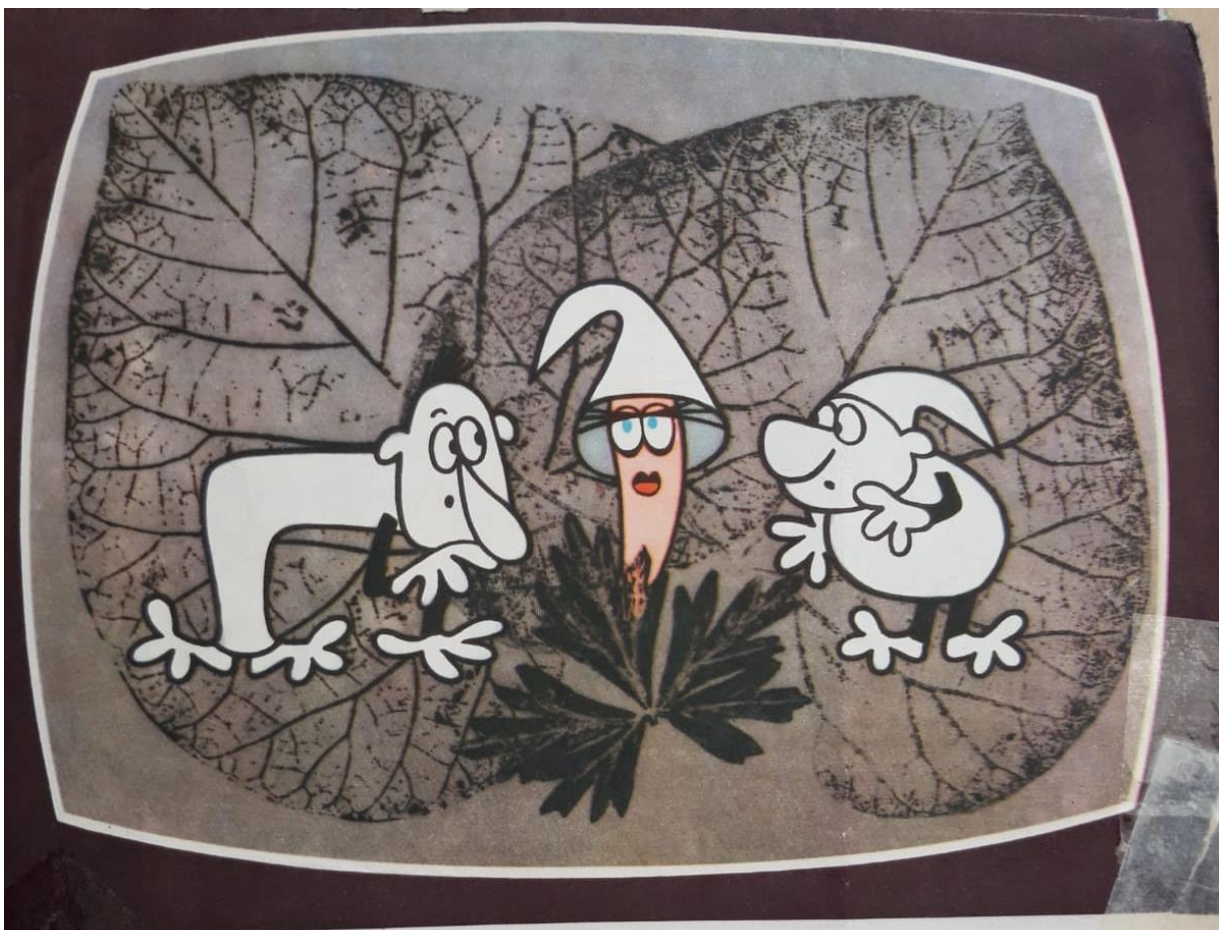
**JAK KŘEMÍLEK
A VOCHOMŮRKA
ZASADILI
SEMÍNKO**

Křemílek a Vochomůrka stáli celí zamyšlení na zahrádce za pařezovým domkem. — Sluníčko se na to chvíli dívalo. Potom zaťukalo zlatým prstem Křemílkovi na rameno. „Copak je?“ — „Ale chtěli jsme, aby nám na zahrádce vyrostla kytka, a nemáme semínko,“ řekl nato Křemílek. — Sluníčko ukázalo zlatým prstem: „Tamhle jedno leží.“

A leželo tam semínko a tvářilo se jako dětátko, když spí. — „Radši se ho, Křemítku, zeptej, co je zač. Abysme si tu kdovíco nezasadili,“ povídá Vochomůrka. — Křemílek se opatrně semínka zeptal: „Copak jsi zač?“ — „Verbascum,“ špitlo semínko. — A tak Křemílek s Vochomůrkou z toho nezmoudřeli, protože semínko mluvilo po latinsky. — Vochomůrka se roztočil na kramfleku a Křemílek zasadil do důlku semínko. Navrch přiklopil svou špičatou čepičku, aby se semínku líp klíčilo. — Zalívali semínko kropicí konví a zpívali mu písničku:

Vstávej, semínko, holala, a bude z tebe fiala.

Když bylo holala do třetice, začal tam růst kopeček. — „Už to bude!“ povídá Vochomůrka. A už to bylo. Kopeček se rozvalil a vykoukla žížala Tatána. „Aby vás kos sezob, i s tím vaším semínkem,“ křikla. „Pořád mi dupete nad hlavou a vytopili jste mi salón!“ Hodila po Vochomůrkovi semínkem, po Křemílkovi čepičkou a sjela zpátky do svého podzemního bydlení. — Křemílek a Vochomůrka tam stáli a bezradně kroutili palcem. Nakonec Křemílek povídá: „Víš co, Vochomůrko, teď to uděláme obráceně.“ A udělali to tak. Křemílek se roztočil na kramfleku a Vochomůrka zasadil do důlku semínko. Navrch přiklopil svou špičatou čepičku, aby se semínku líp klíčilo.

— A zas zalívali a zas tomu semínku zpívali:

Vstávej, semínko, holala, a bude z tebe fiala.

Ale všechno to nebylo k ničemu. Semínko se pod zemí ani nehnulo. — „Je to nějaký lenoch,“ povídá Křemílek. — „Je to nějaký ospalec,“ zívá si Vochomůrka a v tu chvíli usnul. — Křemílek povídá: „Vstávej.“ A zívá si a usnul taky. — „Vy jste mi ale zahradníci,“ usmálo se sluníčko na nebi a zamnulo si zlaté vlasy. „Teď vám něco ukážu.“ Smálo se pořád víc na zahrádku za pařezovou chaloupkou. Na tu zahrádku, kde pod Vochomůrkovou špičatou čepičkou leželo v zemi semínko.

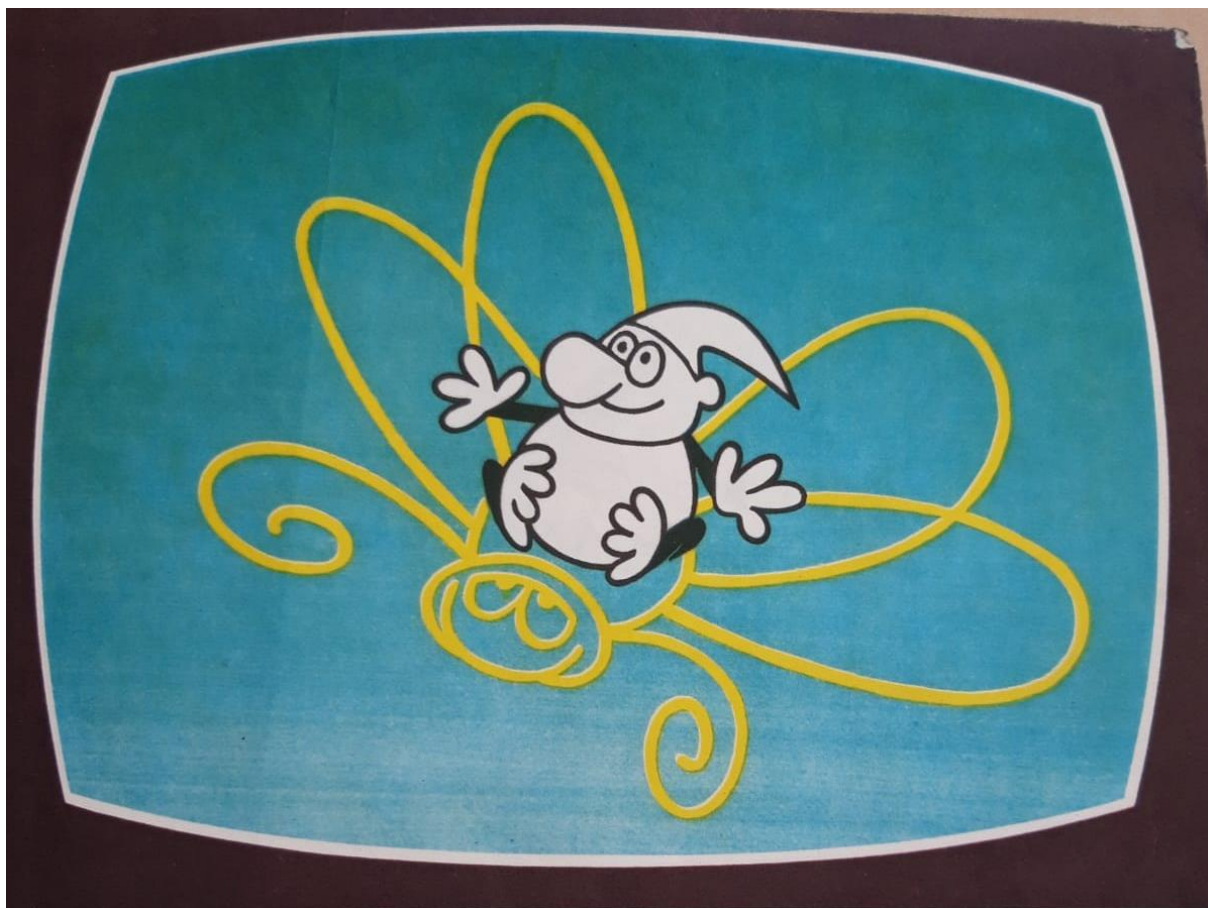
A potom ještě sluníčko silným sluncovým hlasem zaspívalo:

Vstávej, semínko, holala, a bude z tebe fiala.

V tu chvíli se špičatá čepička zatřásla a vyklouzly zpod ní lístky. Sluníčko jim hned podalo své zlaté ruce. „Tak pojdte, já vám pomůžu.“ — A jak pomáhalo, rostla tam pořád větší kytky. Na hlavě jí sedí Vochomůrkova čepička. Sluníčko si toho všimlo, leklo se a povídá kytky: „Propána, ty nejsi fiala?“ — Kdepak,“ řekla kytky, „budeš se tomu divit, ale já jsem divizna. Jenže jsem to těm dvěma kmotrům řekla po latinsky.“

A smála se, až z toho celá rozkvetla. — „Krucíš,“ povídá sluníčko taky málem po latinsky, „to jsem to vyvedlo!“ A radši uteklo za mrak, protože v tu chvíli se Vochomůrka proloupl ze spaní. „Kytka mi vzala čepičku!“ křikl a hrne se k divizně. A rovnou po ní nahoru. A pořád výš. — „Nejdřív spadnou střevice,“ povídá si smutně Křemílek. — A buch a buch, už ty střevice byly dole. — „A teď ten nešika Vochomůrka,“ povídá si smutně Křemílek. — A už to bylo. Zrovna když sahal po čepičce, uklouzly Vochomůrkovi nohy. Vochomůrka letí z divizny jako z věže. Bylo by to všechno špatně dopadlo. Bylo by to dopadlo na ámen.

— Jenže v tu chvíli vykouklo za mrakem sluníčko. Ze zlaté hlavy si zlatými prsty vytrhlo vlásek a předělalo ho na zlatého motýlka. — Ten motýl pak vzal Vochomůrku mezi křídla jako do kolíčky. Nejdřív ho nesl až nahoru pro špičatou čepičku. A pak až dolů do zelené trávy. — „Krucíš,“ povídá si na nebi sluníčko, „to bylo!“

Příloha 12

1

Začni v sedu zkříženém. Posad' se na zem a protáhni záda vzhůru.

2

Vzpaž ruce, spoj dlaně a přitlač zadeček k zemi. Ramena zvedni k uším a pak je nech klesnout dolů.

3

Nadechni se a s výdechem pomalu ukloň hlavu doprava a s nádechem ji vrať zpátky.

4

S výdechem ukloň hlavu doleva a s nádechem zpět. Při úklonech nezvedej ramena a zopakuj několikrát zvuk zvonu: „Bim, bam, bim, bam“.

